

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quis potestatem habeat uniendi beneficia? & ob quas causas ea fieri possit, ac debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

lationem non inducat, si possit in alium sensum explicari.

SECTIO VI.

De Unione, & Divisione, seu sectione beneficiorum Ecclesiasticorum.

§. I.

Quid & quotuplex sit unio beneficiorum, & quot modis fieri possit?

UNio est duorum vel plurimum beneficiorum, aut Ecclesiarum ab Episcopo, vel alio legitimo superiore facta annexio. Duplex autem illa esse potest. Primo ut sit unio perpetua, si in perpetuum scilicet, sive ut perpetuò duret, auctoritate legitimi Prælati hæc connexio fiat, in bonum potissimum Ecclesiarum. Secundò ut sit temporalis, si fiat scilicet ad certum tantum tempus in gratiam potissimum beneficiati, ad cuius fortassis vitæ tempus durabit. Utraque unio tribus modis fieri potest. Primo ut duo beneficia, vel plura, in unum quasi corpus distinctum coalescant, ut si ex duabus Ecclesiis Parochialibus, quarum tenues valde sunt redditus, una sit Ecclesia Parochialis tertia, ab utraque priore distincta, quæ tamen utriusque Ecclesiæ jura & privilegia, vel saltem favorabilia, si sint contraria, retinet. Hic tamen modus unionis non est in frequentu usu. Secundò fieri potest unio, si una Ecclesia, aut beneficium, alteri tanquam su-

periori, & velut accessorium Principali annexatur, ita ut beneficium in unum & accessoriè unitum, quasi extinguitur, & omnes qualitates, ac privilegia Principalis assumat, cui per Vicarium deserviat, ita ut non vacet per Principali v. g. Rectore mortuo, vel amovendo neque per se permutari, aut resignari possit (quod enim extinctum est, quod nomen, & titulum, illi nihil relatione convenire potest) sed facta collatione principalis, etiam hoc accessoriè unitum collatum habeatur. Tertio fieri potest unio, si duo beneficia, vel duæ Ecclesiæ cathedrales, duæ Ecclesiæ Parochiales &c. æque principaliter uniantur, ut ut ambæ propriam naturam, qualitates & privilegia retineant, & non alteri subiciatur, sed utraque suum redditus &c. retineat, sub rectorum nomine Rectore, prout habetur in c. de sede vacante &c.

§. II.

Quis potestatem habeat uniendo beneficia? & ob quas causas fieri possit, ac debeat?

Potestas uniendo beneficia tam in majoribus, quam in minoribus, & Ecclesiis quocumque, imprimis ad Papam spectat, cui plena beneficiorum dispositio competit. Secundò potest unire Episcopus ex justa causa Ecclesias, & beneficia in eadem Diocesi (c. Sicut 8. de excess. Prælati) modò sit unio talis perpetua, vel ad certum tantum tempus, si non sit unio temporaria, cum hæc uniones non sint beneficia, cum hæc uniones non sint beneficia, & non sint exempta beneficia, vel beneficia Pontificiæ specialiter & perpetuo

§. III.

*Quæ forma & solemnitates, siue
quæ conditiones requirantur iure commu-
ni ad Unionem beneficiorum instituen-
dam, & quo pacto iure novo Concilii
Tridentini Beneficia uniri
possint?*

reservata, uti sunt Dignitates majores
in Ecclesiis cathedralibus &c. Tertio
potest unire beneficia Capitulum Cathed-
rale, vacante sede, quæ alioquin Epi-
scopus unire poterat (dummodo per eam
unionem iuri Episcopali nihil derogeretur)
etiam ad Capitulum, vacante sede, de-
volvatur iurisdictio Diocesis. Quarto
potest etiam Legatus à latere unire be-
neficia suæ Provinciæ, quæ Episcopus
potest, etiam sine consensu huius, cum
quo in potestate convenit. Quinto Vi-
carius Generalis, & alii Prælati Episco-
po inferiores, de iure communi, etiam si
ius conferendi beneficia habeant, unire
tamen ea non possunt (cum plus sit unire
quam conferre tantum beneficia) nisi
speciale ad hoc habeant privilegium, aut
specialem commissionem, aut Prælati
tales potestatem habeant quasi Epi-
scopalem, in Ecclesiis plenè sibi sub-
jectas.

Causæ autem, ob quas fieri possunt,
& interdum debent tales uniones, sunt
potissimum duæ; evidens necessitas
scilicet, vel utilitas Ecclesiæ, uti habetur
in c. *Exposuisti* 33. b. t. Necessitas urgere
censetur ad uniones faciendas, si ob
tenuitatem præbendarum (aut reddituum
vix reperiantur, qui velint Ecclesias, vel
beneficia, aut Canonatus acceptare, ita
ut Ecclesia debito suo servitio, & ne-
cessariis Ministris destituatur. Utilitas
urgere censetur, ut magis utiles & ido-
nei beneficiati v. g. habeantur & cultus
divinus splendescat magis & illustre-
tur.

DE iure antiquo communi ad unio-
nem faciendam requiritur primò
Causæ cognitio, siue ut de iustitia causæ,
propter quam unio fit, inquiretur & ju-
dicetur. Secundò requiritur, ut vocen-
tur illi, in quorum præjudicium cedere
potest unio, ad hanc scilicet approban-
dam, vel ut audiantur saltem, si quid op-
ponere velint, Tertio requiritur ad unio-
nem ab Episcopo faciendam consensus
Capituli (cum non tantum inter majores
causas sit unio, sed speciem etiam alte-
nationis habeat) ad quem, si causa sit
evidens, consentire tamen nolit, à Papa
cogi potest. Quarto requiritur consen-
sus illius, ad quem administratio, aut
collatio beneficii uniendi pertinet. Quin-
to requiritur consensus Patroni (saltem
subsequens,) si beneficium uniendum
sit patronatum, (ad cavendum scilicet
horum & talium præjudicium) bene-
ficiari tamen, qui beneficium uni-
endum possidet, consensus non re-
quiritur, cum effectum unio non sor-
tiatur, nisi post mortem beneficiati,
aut aliam de iure licitam amotionem.
Et sexto denique si à Papa petatur unio,
explicari debet, juxta regulas Cancel-
larie annuus valor beneficii uniendi juxta
communem æstimationem, ut me-
lius de causa faciendæ unionis iudicari
possit.